

Nippon

Nog wrijf ik stof uit mijn betraande ogen na Haïti,
dan verschuift het Oosten, breken aarde en zee open en
overspoelen wat stond en gebouwd tot zekerheid.

*Het beeld beeft nog na en slaat stad en land met al wat
leeft aan gort. Met vingers van onvermogen graaf en
krab ik mee over het scherm, wroet tussen het puin naar
leven, wil naast elke geredde in kranten staan, maar ik
kan alleen hopen en bidden, trachten met medeleven iets
van het verlies en verdriet te mildereren. En opnieuw is het
onbegonnen werk Weer graaf ik wanhopig tussen
alle nieuwsberichten naar overlevenden, zoek naar
sprankjes hoop. Meer en meer ontploffingen in
de kerncentrales, waarop de economie dreef,
er wordt een meltdown voorspeld, een verder leven,
een toekomst, onzeker.*

*Wie nog kan en goede benen heeft,
rent zijn laatste oordeel vooruit,
vlucht stad en land uit.*

11 maart 2011

MM